

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/181/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205223
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618205223.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: Y. E., J.. XX.XX.XXXX, Y. G.: N. XXXX/XX, XXX XX P., štátny občan SR, zast. JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom: Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, taktó

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 06.09.2012 žalobcu, uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2018 domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č. XXXXXX - XXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.09.2012. Spolu so žalobou žalobca podal aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal povinnosti zo strany žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.09.2012 a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň navrhoval uloženie povinnosti zamestnávateľovi žalobcu zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy a iných príjmov podľa dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.09.2012, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

2. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril ako spoludlžník (hlavným dlžníkom je matka žalobcu D. E., nar. XX.XX.XXXX) zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX. So žalovaným zároveň uzatvoril dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej je podľa tvrdenia žalovaného jeho zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy, vždy v riadnom výplatnom termíne a odvádzať ich na bankový účet žalovaného. Zamestnávateľovi žalobcu bola predložená žiadosť žalovaného zo dňa 20.11.2018 o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov v prospech žalovaného, pričom jeho zamestnávateľ potvrdil, že žalovaný doposiaľ doručení žiadosť neodvolal. Žalobca zároveň zdôraznil tú skutočnosť, že žalovaný jeho zamestnávateľovi oznámil sumu dlhu vo výške 20.950,84 Eur.

V zmysle ust. § 19 písm. d) zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok: „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.“ Vzhľadom na to, že aj z vyššie

uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy je zrejmé, že v tomto konaní je žalobca spotrebiteľom, je daná miestna príslušnosť Okresného súdu L., keďže má v jeho obvode bydlisko. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, ktorý vo svojom rozsudku 8CoZm/33/2013 rozhodol, že v zmysle platných predpisov a judikatúry ESD je povinnosťou súdu v každom štádiu konania a to aj v každom druhu konania a to bez výnimky ex offo skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, s tým, ak súd príde k pozitívnemu zisteniu, na uvedený vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“ Podľa ust. § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je „Nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom.12ce)“ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Žalobca tvrdí, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola s ním ako spotrebiteľom vopred individuálne dojednaná (hoci sa tak formálne javí). Musel akceptovať uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, inak by mu úver poskytnutý nebol, čo bolo v jeho ťažkej životnej situácii nepripustné. Poukazuje tiež na to, že samotná úverová zmluva z ktorej by mala vzniknúť žalovanému pohľadávka, nebola uzatvorená platne (neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprimeraná požiadavka žalovaného disponovať s jeho majetkom, navyše nespĺňa zákonom požadované kritériá podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a to označenie pohľadávky (vo vzťahu ku konkretizácii platiteľa mzdy), o ktorú išlo a určenie rozsahu zrážok zo mzdy. Týmto považuje žalobca dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú od jej počiatku, z dôvodu, že predstavuje pre neho ako spotrebiteľa neprijateľnú zmluvnú podmienku, vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky a rozsah zrážok zo mzdy sú neurčité, nepresne určené a tým pádom neplatné. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná (dokonca mu ani nebola odovzdaná a o jej existencii sa dozvedel v momente keď mu ju predložil zamestnávateľ). Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech neho ako spotrebiteľa. Opakovane uvádza, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy mu bola daná na podpis zrejme v sérii dokumentov, kde mu bolo iba ukázané, kde sa má podpísať, predložená k podpisu v rovnaký deň ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom práve dohoda o zrážkach zo mzdy je osobitným dojednaním, ktoré musel akceptovať, aby jeho konanie nemalo následky vo vzťahu k získaniu spotrebiteľského úveru (spočívajúce v jeho neposkytnutí). Nakoľko nebol vo veci od počiatku správne poučený, dôsledkom čoho bolo uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy v jeho neprospech, má za to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola aj z toho dôvodu od počiatku neplatná. Má tiež za to, že boli vážne porušené jeho spotrebiteľské práva, tak ako to potvrdzuje aj platná judikatúra Európskeho súdneho dvora, ktorej právnym názorom je viazaná a Slovenská republika na základe Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola implementovaná do slovenského právneho poriadku dňom 01.04.2004 zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1960 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc z povahy samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je de facto priamo naviazaná aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je zrejmé, že subjektom, ktorý má v konečnom dôsledku právo určovať výšku mesačných zrážok zo mzdy bude takmer vždy žalovaný, nakoľko miera jeho práv voči nemu ako druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou povinností dlžníka, zabezpečuje jeho takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu, a to všetko bez toho, aby nad ním pri vykonávaní jeho domnelých práv existovala akákoľvek kontrola, pričom v konkrétnom prípade sa toto prejavuje tým, že žalovaný od jeho zamestnávateľa požaduje sumu - pohľadávku o viac ako 100% vyššiu ako mu bola na základe úverového vzťahu poskytnutá, samozrejme okrem

príslušenstva. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Žalovaný uvedené ustanovenie zjavne nerešpektuje, keďže obdobné dohody už boli opakovane vyhlásené za neplatné, a to určite nielen v prípadoch o ktorých má vedomosť. Keďže platné znenie § 137 CSP mu neumožňuje domáhať sa toho, aby súd určil, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, čo by bol príliehavý výrok v tejto veci, je nútený formulovať petit žalobného návrhu tak, aby inou prípustnou formuláciou dosiahol ochranu svojich práv.

3. Tunajší súd rozhodol o neodkladnom opatrení Uznesením č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX, zo dňa 19.12.2018, ktorým nariadil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXX-XXXXX žalobcu, zo dňa 06.09.2012 na úhradu splátok vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX, zo dňa 06.09.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň zaviazal žalovaného k povinnosti oznámenia zamestnávateľovi žalobcu O. N., s.r.o., N. S., IČO: XX XXX XXX, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu v zmysle predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXX-XXXXX. Voči tomuto neodkladnému opatreniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd Banská Bystrica Uznesením č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 25.06.2019, doručeného tunajšiemu súdu dňa 28.06.2019 potvrdil Uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 19.12.2018.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 04.01.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.07.2019, v ktorom sa vyjadril k námietke žalobcu k miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Lučenec na konanie vo veci samej. Medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená žiadna spotrebiteľská zmluva, ako to prezentuje žalobca, a preto nejestvuje žiadny zákonný dôvod pre posudzovanie vecnej a miestnej príslušnosti tunajšieho súdu z hľadiska adresy bydliska spotrebiteľa. Žiada, aby bol spor postúpený Okresnému súdu Bratislava I ako súdu vecne a miestne oprávnenému konať vo veci samej. Žalovaný namieta neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko žalobca ani nezodôvodnil okolnosti, v ktorých by mal spočívať tento procesný predpoklad a súčasne ním uvádzané tvrdenia odporujú skutočnému stavu veci. Žalovaný poukazuje na to, že obsah podanej žaloby je zmätočný, kedy na jednej strane žalobca tvrdí, že pristúpil k záväzku inej osoby ako spoludlžník a súčasne tvrdí, že uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, nemal možnosť si nič prečítať, iba podpisovať. Tvrdenia žalobcu o skutočnostiach, ktoré by sa mohli vzťahovať k ním vykonaným úkonom, sú v celom rozsahu nepravdivé a obsah žaloby túto nepravdivosť potvrdzuje. Samotný žalobca sa „usvedčuje“ z nepravdivosti vlastných tvrdení. Žalobca súdu neuviedol opis všetkých skutočností, najmä toho, že voči nemu existuje právoplatné súdne rozhodnutie, v zmysle ktorého má povinnosť zaplatiť žalovanému judikovaný nárok. Popiera tvrdenie žalobcu o tom, že uzavrel akýkoľvek spotrebiteľský vzťah so žalovaným, že má postavenie spotrebiteľa a teda že ním uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná podmienka. Žalobca pristúpil ako spoludlžník k záväzku hlavného dlžníka zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX, ktorú ako dlžník uzavrela D. E. a žalovaný ako veriteľ. Z tejto zmluvy vyplýva, že úver bol čerpaný na podnikateľský účel. O povahe zmluvného vzťahu neboli nikdy pochybnosti.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. XZm XXX/XXXX bol aj voči žalobcovi vydaný zmenkový platobný rozkaz zo dňa 22.01.2014, č.k. XZm XXX/XXXX - 12, ktorý voči žalobcovi je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a ktorým mu bolo uložené zaplatiť peňažný nárok veriteľa zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka: Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.

Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Postavenie spotrebiteľa spoludlžník z úverovej zmluvy nemá. Žalobca ako spoludlžník pristúpil na základe § 533 Občianskeho zákonníka k peňažnému záväzku dlžníka spočívajúcemu v úhrade úveru ako aj jeho príslušenstva, zmluvných pokút a všetkých ďalších peňažných záväzkov zo zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o pristúpenie k obchodnoprávnemu záväzkovému vzťahu, žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľa.

Osoba prístupujúca k obchodnoprávnemu záväzku nemusí byť zároveň podnikateľom a nemusí konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Povaha prístúpenia k záväzku podľa § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t.j. spoludlžník využívaný aj v zmluvách uzatváraných oprávneným) má podľa Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozsudku z 28. júna 2012, sp. zn. 3Cdo 133/2010 zabezpečovací charakter : Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne; ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia predpokladom vzniku zabezpečenia záväzku je uzavretie dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. XCoZm XXX/XXXX Súd dospel k záveru, že poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby bola osobe poskytujúcej záruky poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi a to z dôvodu, že príslub úveru a samotná úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, avšak záruka je iba prostriedkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru. Žalobca v podanej žalobe poukazuje na to skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku pre spotrebiteľa. Poukazujeme na to, že žalobca úplne opomína skutočnosť, že medzi stranami nebola uzatvorená spotrebiteľská úverová zmluva. Preto sa nemožno domáhať vôbec tvrdenia o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Žalobca v podanej žalobe uvádza, že „dohoda o zrážkach zo mzdy však nevyjadruje moju vôľu predmetnú dohodu uzavrieť, nebola by som ju uzatvoril, keby mi bez náležitého poučenia nebola predložená podmienka uzatvorenia k získaniu spotrebiteľského úveru, ktorý by som inak nemal možnosť získať.“ Ide o príklad jedného z tvrdení žalobcu, ktoré je možné považovať za obsahovo tak nesúvisiace, že obsah celej žaloby je nevierohodný a nepravdivý. Žalobca predsa žiadny úver nečerpал, k záväzkom z úverovej zmluvy prístupil ako spoludlžník. Je však aj pochybné, čo vlastne má znamenať tvrdenie „nebola by so ju uzatvoril, keby mi bez náležitého poučenia nebola predložená podmienka uzatvorenia k získaniu spotrebiteľského úveru“, keďže z prvej časti zreteľne vyplýva, že žalobca vedel čo uzatvára. Teda okrem tvrdenia o spotrebiteľskom úvere, čo je, ako vyplýva z obsahu vyššie uvedených tvrdení v tomto vyjadrení, hrubo nepravdivým tvrdením (motiváciu ktorého sa dá, vzhľadom na prospotrebiteľské chápanie všetkých zmluvných vzťahov, jednoznačne dedukovať).

Obsah dohody o zrážkach zo mzdy výslovne uvádza: Strany dojednávajú, v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu Pohľadávok Spoločnosti uvedených v čl. IV. tejto Dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy; Na základe tejto Dohody je zamestnávateľ Dlžníka povinný vykonávať v prospech Spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy Dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne Dlžníka a odvádzať ich na bankový účet č. pod variabilným symbolom č., vo výške EUR; Z obsahu uvedeného pritom nemožno objektívne zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania, resp. oboznámenia sa s obsahom dohody. Pri hodnotení tvrdení žalobcu ohľadne uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy považuje odporca za podstatné v prvom rade vychádzať z právnej úpravy všeobecného práva o tom, čo je právny úkon, aké sú jeho následky a aký prístup zákon pri interpretácii právneho úkonu zákonodarca určuje. Podľa ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Zmyslom písomnej formy právneho úkonu je nielen zachytenie prejavu vôle na určitom hmotnom substráte, ale predovšetkým zabezpečiť určitú formu právnej istoty a stability v zmluvnom vzťahu práve pred situáciou, aby následne nedochádzalo k sporovaniu toho, čo bolo dohodnuté, teda aký bol obsah vôle a čo prejav vôle zahrňoval, ako bol urobený atď. Označené ustanovenie Občianskeho zákonníka pri výklade písomného právneho úkonu určuje dva podstatné prvky výkladu, kedy sa má prihliadať na vôľu toho, kto právny úkon urobil (prvý prvok), pokiaľ táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (druhý prvok). Zákonodarca považuje za základný pri interpretácii právneho úkonu práve prejav vôle. Vôľu konajúceho subjektu síce neponecháva stranou, ale (keďže ide o vnútorný psychický stav konajúcej osoby) práve do úvahy berie jej vonkajší prejav. Tvrdenia žalobcu sú nepravdivé, čo vyplýva aj zo zmätočnosti obsahu žaloby. Z kontextu všetkých skutočností, predovšetkým počnúc obsahom uzavretej úverovej zmluvy, priebehom konania pred OS Bratislava V, dobou uzavretia zmluvy a dobou začatia spochybňovania vlastného úkonu je jednoznačne dané, že v súvislosti s postavením žalobcu o žiadny spotrebiteľský vzťah nejde, že žalobcu žiadny úver nečerpал a ani nežiadal a že ním uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy ani so žiadnym spotrebiteľským vzťahom nesúvisí.

Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok pohľadávok z konkrétnej úverovej zmluvy. To znamená, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky musí byť naviazané na túto zmluvu. Hoci právna úprava nevymedzuje, ako má byť „zabezpečená pohľadávka“ definovaná, je podľa názoru žalovaného si možné pomôcť napríklad právnou úpravou iných zabezpečovacích prostriedkov. Použitie tejto právnej

úpravy je prijateľné na základe podobnosti vyplývajúcej z toho, že ide rovnako o zabezpečovací prostriedok. Napríklad z § 151b ods. 2 a § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka o pohľadávke zabezpečenej záložným právom vyplýva, že zabezpečená pohľadávka sa určuje označením právneho vzťahu, z ktorého vznikla a prípadne z ktorého môže vzniknúť. Súdna prax (napríklad uznesenie KS v Trnave, sp.zn. 24Co/450/2012) ohľadne vymedzenia predmetu zabezpečenia (v danom prípade ručiteľského záväzku) uviedla v súlade s ust. § 303 Obchodného zákonníka totiž žalovaný písomne prehlásil, že veriteľa uspokojí ak dlžník voči nemu nesplní záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, teda každý záväzok z kúpnych zmlúv a zmlúv o dielo, ktoré strany uzavrujú po dobu trvania predmetnej rámcovej zmluvy. Tento záver je v súlade s rozsudkom NS ČR sp. zn. 32Cdo 2384/98, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že ručiteľské vyhlásenie podľa ktorého sa ručiteľ zaviazal uhradiť všetky finančné záväzky dlžníka vzniknuté na základe úverovej zmluvy pokiaľ by ich neuhradil dlžník je určitý, pričom ide o prípad, kedy sú ručením zaistené záväzky, ktoré vzniknú v budúcnosti v zmysle cit. § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obdobný záver prijal i Najvyšší súd ČR i v rozsudku sp. zn. 32Odo 629/2006, v ktorej veci bol rovnako ručiteľský záväzok viazaný na rámcovú zmluvu a týkal sa záväzkov, ktoré mali vzniknúť až v budúcnosti. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - vymedzuje také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti (teda o tom, že právny úkon a jeho obsah a význam nie je možné vyložiť a to ani pri dodržaní postupu podľa § 35 Občianskeho zákonníka; uvedené ustanovenie súd pritom ani len nepoužil čiže podľa neho nepostupoval). Záver súdu, že zabezpečovaná pohľadávka nie je v dohode o zrážkach presne a úplne konkretizovaná, je v rozpore s ustanoveniami noriem, ktoré slúžia na výklad obsahu právneho úkonu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 191/2009 Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejavíť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012, sp. zn. 3 Cdo 81/2011 Ustanovenie § 35 ods. 2 OZ predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môže vzniknúť pochybnosť z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne (nie teda konkludentne podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka), podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napríklad uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Prešove, č. k. 9C/171/2015, ktorý ohľadne rovnako formulovanej námietky ako uvádza žalobca uviedol nasledovné : Námietka neurčitosti Dohody o zrážkach zo mzdy - žalobca svojimi požiadavkami na „určitosť“ Dohody o zrážkach zo mzdy robí z tohto inštitútu nepoužiteľný prostriedok zabezpečenia. K inštitútu zrážok zo mzdy pri obdobnej právnej úprave NS ČR vo veci sp.zn. 25Cdo/140/2006 uviedol: Tento inštitut slouží jak k zajištění pohľadávky, tak k jejímu postupnému uspokojení, a to na základě dohody o srážkách ze mzdy a jiných příjmů, která musí mít písemnou formu, jinak je neplatná. Obsahem dohody je souhlas dlužníka, aby plátce z jeho mzdy prováděl srážky v předem určené výši a vyplácel je věřiteli, jemuž vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky byly prováděny srážky ze mzdy dlužníka a byly mu zaměstnavatelem vypláceny. Účinnost dohody nastává okamžikem, kdy je předložena dlužníkovu plátci mzdy, který sice není účastníkem této dohody, je však podle zákona povinen na základě dohody provádět od té doby srážky a vyplácel je věřiteli až do úplného uspokojení pohľadávky. Musí pritom dbát, aby srážky nečinily

víc, než připouští zákon, a při případném poklesu mzdy dlužníka je v odpovídajícím rozsahu snížit. Ustanovení § 551 obč. zák. tedy zaměstnavateli dlužníka zcela jasně ukládá povinnost provádět srážky ze mzdy svého zaměstnance a poukazovat je věřitelům poté, co mu byla dohoda předložena, aniž by bylo třeba tento závazek věřitele a dlužníka jakoukoli formou akceptovat a aniž by případný nesouhlas plátce mzdy s dohodou, resp. právní povinností stanovenou mu zákonem, vyvolal jakékoli účinky či změnu v rozsahu či obsahu zákonných práv a povinností (je tedy zároveň zcela bez právního významu, kdo jménem žalované takový nesouhlas vyslovil). Jelikož uvedené ustanovení ukládá plátcovi mzdy povinnost srážky provádět, a to ve správné výši, nese odpovědnost za neplnění této zákonné povinnosti i za provádění srážek v nesprávné výši, navíc veškerou tuto činnost nese na své náklady s tím spojené. Z uvedeného vyplývá, že odvolací soud posoudil povinnost žalované k plnění srážek ze mzdy jejího zaměstnance ve prospěch žalobkyně v souladu s ustanovením § 551 obč. zák., tedy v souladu s hmotným právem. Nelze souhlasit ani s námitkou neplatnosti posuzované dohody o srážkách ze mzdy pro její neurčitost (§ 37 odst. 1 obč. zák.), neboť výše měsíční srážky (specifikované v dohodě slovy „2.333,- Kč“) i výše dluhu (charakterizovaného jako „půjčka ve výši 42.000,- Kč s příslušenstvím“) jsou uvedeny zcela jasně a určitě. Ustanovení § 41 obč. zák. při posuzování charakteru příslušenství aplikoval odvolací soud rovněž správně. Popiera preto tvrdenie o tom, že vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité. Popiera taktiež tvrdenie o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má obsahovať označenie platiteľa mzdy. Takéto tvrdenie jednoznačne odmietla aj súdna prax. Podľa uznesenia KS Žilina, č.k. 11Co/73/2017 zo dňa 11.04. 2017 (bod 16) : Označenie platiteľa mzdy v dohode o zrážkach zo mzdy nenachádza oporu v žiadnom zákonnom ustanovení a nezodpovedá ani zmyslu a účelu tohto zákonného inštitútu. Platiteľ mzdy sa môže v priebehu vývoja zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom meniť, čo však nemôže mať žiadny dosah na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je dohodou medzi veriteľom a dlžníkom. Platiteľ mzdy tu vystupuje ako generálne označená tretia osoba, ktorej priamo zo zákona, z ust. § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva povinnosť voči veriteľovi pri predložení dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Nič to však nemení na závere, že platiteľ mzdy nie je zmluvnou stranou dohody a jeho označenie nie je podstatnou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.

Vzhľadom na uvedené tvrdenia žalobcu žalovaný popiera a navrhuje, aby súd žalobu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia.

5. Žalobca sa k podaniu žalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 03.09.2019 doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.09.2019, v ktorom konštatuje, že žalobou sa domáham určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej je Okresným súdom Lučenec vedené konanie pod sp. zn. XCsp/XXX/XXXX. V predmetnej veci podal dňa 04.01.2019 vyjadrenie k žalobe žalovaný, ktorý vo svojom vyjadrení vznáša námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Lučenec na konanie vo veci samej. Nebola medzi účastníkmi konania uzatvorená žiadna spotrebiteľská zmluva. Taktiež namieta žalobca aj neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalobca pristúpil ako spoludlžník k záväzku hlavného dlžníka zo zmluvy o revolvingovom úvere, úver bol čerpaný na podnikateľský účel. Žalovaný ďalej uvádza, že ide o zabezpečovací prostriedok pohľadávok z úverovej zmluvy a popiera tvrdenie, že vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité, ako aj tvrdenie, že dohoda musí obsahovať označenie platiteľa mzdy. Žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného, k nemu uvádza žalobca nasledovné:

V prvom rade žalovaný namieta miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Lučenec a nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Čo sa týka námietky nedostatku miestnej príslušnosti, túto námietku uvádzal žalovaný už vo svojom odvolaní voči neodkladnému opatreniu, pričom k tomu uvádzam, že naďalej trvám na príslušnosti Okresného súdu Lučenec na konanie vo veci samej. Opätovne žalovaný tvrdí, že nebola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, a z toho dôvodu nemôže prejednávať danú vec Okresný súd podľa miesta bydliska spotrebiteľa a žiada postúpiť vec Okresnému súdu Bratislava I ako súdu príslušnému na prejednanie veci. Naďalej žalobca tvrdí, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, čo vyplýva aj zo samotného označenia strán v predmetnej zmluve. Za pravdu mu dal aj odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní voči uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. Zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že účelom poskytnutia úveru bol podnikateľský účel, jediné čo svedčí v prospech je uvedenie tohto účelu v predmetnej zmluve, k čomu som však uviedol, že ide o zámer žalovaného vyhnúť sa sprísnenej ochrane spotrebiteľa uvedením práve tejto skutočnosti v predtlačenom formulári zmluvy. Sám odvolací súd v uznesení o potvrdení prvoinštančného súdu uviedol, že dôkazné bremeno je na strane žalovaného, pričom tento túto skutočnosť zatiaľ nijako neodôvodnil, nepreukázal, ide len o strohé, ničím nepodložené, tvrdenie žalovaného. A má zato, že viac menej je jasné, zrejme a

nepochybné, už len zo samotnej zmluvy, že nemôže ísť o podnikateľský účel zmluvy, ak osoba v nej uvedená je identifikovaná ako fyzická osoba a nie osoba podnikateľ. Ak žalovaný tvrdí, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, tu uvádza, že tento je preukázaný tým, že žalovaný na základe dohody o zrážkach zo mzdy je oprávnený vykonávať zrážky zo mzdy čím dochádza bez právneho dôvodu do zásahu do mojej majetkovej sféry. Zamestnávateľ je povinný rešpektovať predmetnú dohodu, t.j. je povinný vykonať uvedené zrážky, pričom sa žalovaný môže takto na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať. Navyše odstránia sa pochybnosti o platnosti príp. neplatnosti právneho úkonu. Takže námietku žalovaného o neexistencii naliehavého právneho záujmu považujem za irelevantnú a neopodstatnenú. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy považuje žalobca za neplatnú z dôvodu pre rozpor s predpismi na ochranu spotrebiteľa, taktiež z dôvodu, že ide o formulárový typ zmluvy, ktorý podpísal súčasne v jeden deň aj so zmluvou o úvere, nemal možnosť ovplyvniť obsah, či už zmluvy, alebo aj samotnej dohody o zrážkach zo mzdy. Rovnaké skutočnosti uviedol vo svojom rozhodnutí aj KS BB, dňa 15.03.2018, sp. zn. 17Co/351/2017. V závere žalobca poukazuje na vyššie uvedené rozhodnutia súdov, ktoré v obdobných veciach rozhodovali a stotožnili sa práve s tým, že podanie takej žaloby je zákonné a podaným žalobám aj vyhoveľi, pričom práve v podaných rozhodnutiach sa odvolací súd vysporiadal aj s námietkami, ktoré prezentuje žalovaný vo svojom vyjadrení. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považuje vyjadrenie žalovaného za neopodstatnené a nedôvodné a na podanej žalobe trvá v celom rozsahu.

6.K vyjadreniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný svojim písomným podaním zo dňa 20.09.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.09.2019, v ktorom žalovaný zotrval na vyjadreniach uvedených vo vyjadrení k žalobe vrátane námietky miestnej nepríslušnosti. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o údajnej spotrebiteľskej povahe zmluvného vzťahu zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXX - XXXXX. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nepreukázal, že poskytoval dlžníkovi úver na podnikateľské účely je nedôvodné, pretože táto skutočnosť vyplýva zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXX - XXXXX, kde sa v článku 1.1 uvádza, že úver sa poskytuje na podnikateľské účely. K podpisu zmluvy (aj žalobcom) došlo v roku 2012. K tvrdeniam, ktoré popierajú skorší vlastný úkon, dochádza s odstupom 6 rokov a zjavne nie náhodne, ale práve v súvislosti so snahou vyhnúť sa splneniu vlastnej povinnosti. Nemalo by zostať nepovšimnuté, že k dnešnému dňu došlo k splneniu záväzku z uvedenej zmluvy v rozsahu 1736,10 Eur, čo nedosahuje ani zďaleka sumu, ktorá bola dlžníkovi poskytnutá. Považa záväzku žalobcu ako spoludlžníka nikdy nemala a nemá povahu spotrebiteľského záväzku (žalobca svoje tvrdenia ani žiadnym spôsobom nekonkretizuje). Nie je sporné na základe listinných dôkazov, že žalobca ako spoludlžník pristúpil na základe § 533 Občianskeho zákonníka k peňažnému záväzku dlžníka spočívajúcemu v úhrade úveru ako aj jeho príslušenstva, zmluvných pokút a všetkých ďalších peňažných záväzkov zo zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o pristúpenie k obchodnoprávnemu záväzkovému vzťahu, žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľa. Osoba pristupujúca k obchodnoprávnemu záväzku nemusí byť zároveň podnikateľom a nemusí konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Považa pristúpenia k záväzku podľa § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka má podľa Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozsudku z 28. júna 2012, sp. zn. 3Cdo 133/2010 zabezpečovací charakter. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. XCoZm XXX/XXXX. Súd dospel k záveru, že poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby bola osobe poskytujúcej záruky poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi a to z dôvodu, že príslub úveru a samotná úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, avšak záruka je iba prostriedkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu je na mieste skôr otázka, prečo - ak by tvrdenia žalobcu boli dôvodné - tieto neboli uplatnené v konaní, v ktorom už bolo voči žalobcovi súdne rozhodnutie vydané. K uplatneniu tvrdení nedošlo ani v rámci uplatnenia riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku. Tvrdí, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nejestvuje, pretože nárok uspokojovaný zrážkami zo mzdy žalobcu má povahu právoplatne judikovaného nároku. Odkazy žalobcu na skutkovo i vecne nesúvisiace rozhodnutia nemajú pre konanie žiadny význam. Len sa podotýka, že náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy nikdy označenie platiteľa mzdy nie je, dohoda o zrážkach jednoznačne obsahuje označenie zabezpečenej pohľadávky a rovnako tak aj výšky zrážky zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok pohľadávok z konkrétnej úverovej zmluvy. To znamená, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky musí byť naviazané na túto zmluvu. Hoci právna úprava nevymedzuje, ako má byť „zabezpečená pohľadávka“ definovaná, je podľa názoru žalovaného si možné pomôcť napríklad právnou úpravou iných zabezpečovacích prostriedkov. Použitie tejto právnej úpravy je prijateľné na základe podobnosti vyplývajúcej z toho, že ide rovnako o zabezpečovací prostriedok. Napríklad z § 151b

ods. 2 a § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka o pohľadávke zabezpečenej záložným právom vyplýva, že zabezpečená pohľadávka sa určuje označením právneho vzťahu, z ktorého vznikla a prípadne z ktorého môže vzniknúť. Súdna prax (napríklad uznesenie KS v Trnave, sp.zn. 24Co/450/2012) ohľadne vymedzenia predmetu zabezpečenia (v danom prípade ručiteľského záväzku) uviedla v súlade s ust. § 303 Obchodného zákonníka totiž žalovaný písomne prehlásil, že veriteľa uspokojí ak dlžník voči nemu nesplní záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, teda každý záväzok z kúpnych zmlúv a zmlúv o dielo, ktoré strany uzavrujú po dobu trvania predmetnej rámcovej zmluvy. Tento záver je v súlade s rozsudkom NS ČR sp. zn. 32Cdo 2384/98, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že ručiteľské vyhlásenie podľa ktorého sa ručiteľ zaviazal uhradiť všetky finančné záväzky dlžníka vzniknuté na základe úverovej zmluvy pokiaľ by ich neuhradil dlžník je určitý, pričom ide o prípad, kedy sú ručením zaistené záväzky, ktoré vzniknú v budúcnosti v zmysle cit. § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obdobný záver prijal i Najvyšší súd ČR i v rozsudku sp. zn. 32Odo 629/2006, v ktorej veci bol rovnako ručiteľský záväzok viazaný na rámcovú zmluvu a týkal sa záväzkov, ktoré mali vzniknúť až v budúcnosti. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - vymedzuje také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Z podanej žaloby nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti (teda o tom, že právny úkon a jeho obsah a význam nie je možné vyložiť a to ani pri dodržaní postupu podľa § 35 Občianskeho zákonníka; uvedené ustanovenie súd pritom ani len nepoužil čiže podľa neho nepostupoval). Záver súdu, že zabezpečovaná pohľadávka nie je v dohode o zrážkach presne a úplne konkretizovaná, je v rozpore s ustanoveniami noriem, ktoré slúžia na výklad obsahu právneho úkonu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 191/2009 Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejavíť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012, sp. zn. 3 Cdo 81/2011 Ustanovenie § 35 ods. 2 OZ predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môže vzniknúť pochybnosť z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne (nie teda konkludentne podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka), podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napríklad uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na uvedené tvrdenia žalobcu žalovaný popiera a navrhuje, aby súd žalobu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia.

7. Predmetom konania bolo určenie neoprávnenosti vykonávania práva z Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenej dňa 06.09.2012.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10.Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11.Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12.Podľa článku 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred, a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca, alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

13.Podľa článku 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

14.Podľa článku 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, v prípade zmlúv kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť tieto vypracované v jednoduchom, zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

15.Podľa článku 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

16.Systém ochrany zavedený Smernicou Rady č. 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v nevýhodnom postavení, pokiaľ ide o jeho vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98). Pre spotrebiteľské zmluvy je typické, že obsah zmluvy dodávateľ predkladá na vopred pripravenom predtlačenom formulári a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvy, môže zmluvu len ako celok prijať, alebo neprijať. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je spotrebiteľ, pričom sa ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to z ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkového právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje a to prostredníctvom formálnych zmlúv. Súdny dvor dokonca považuje aj ochranu spotrebiteľa podľa článku 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na úroveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života.

17.Súd kladie akcent na skutočnosť, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd v danom prípade poukazuje na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy.

18.Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19.Podľa § 551 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia ods. 1 a ods. 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

20.Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21.Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22.Podľa § 497 Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23.Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24.Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25.Ustanovenie § 137 CSP zakotvuje pozitívno-právne členenie súkromnoprávných žalôb na viaceré druhy, a to žalobu o splnení povinnosti, žalobu o nároku na usporiadanie práv a povinností, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu, žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je, žalobu na určenie právnej skutočnosti, inú žalobu, v § 137 CSP neuvedenú. Kritériom pre pozitívno-právne členenie žalôb podľa § 137 je (v zásade) žalobný návrh (petit). Avšak druhy žalôb uvedené v § 137 písm. b/ a písm. d/ sa identifikujú nielen podľa žalobného návrhu, ale zároveň aj podľa právneho dôvodu tvrdeného práva. Pri žalobe na plnenie podľa § 137 písm. a/ CSP znie žalobný návrh na zaplatenie určitej peňažnej sumy, alebo na splnenie inej ako peňažnej povinnosti. Nepeňažnou povinnosťou môže byť niečo dať, resp. vydať, dodať, či vypratať, niečo vykonať, niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť. Právo na plnenie vyplýva z žalobcom tvrdeného relatívneho právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý môže byť založený na rozličných právnych dôvodoch (zmluva, zodpovednosť za škodu, bezdôvodné obohatenie, iná právna skutočnosť). Aj žaloby na plnenie, ktoré sú primárne založené na absolútnych právach, vyplývajú z právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, do ktorého sa toto absolútne právo relativizovalo. Žalobou na plnenie sa poskytuje ochrana právu, ktoré už bolo porušené. Vlastnosťou rozsudku, ktorým sa žalobe naplnenie vyhovel, je vykonateľnosť (§ 232 ods. 1 CSP). Rozsudok môže slúžiť ako exekučný titul a môže byť vykonaný postupom podľa Exekučného poriadku. Pri určovacej žalobe podľa § 137 písm. c/ CSP znie žalobný návrh na určenie, či tu právo je (pozitívna určovacia žaloba) alebo či tu právo nie je (negatívna určovacia žaloba). Keďže žalobca v určovacej žalobe tvrdí existenciu alebo neexistenciu určitého práva, znamená to, že vyhovujúci rozsudok vydaný na jej základe bude mať deklaratórne účinky. Určovací rozsudok nie je exekučným titulom. Vykonateľnosť nie je jeho vlastnosťou (§ 232 CSP). Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný (aby mal zmysel). Žalobca (v zásade) nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak už k porušeniu práva došlo. Ochranu už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. Iba v zriedkavých prípadoch obstoja určovacia žaloba, ak možno žalovať na plnenie.

26.In hoc casu žalobca síce formuloval žalobný petit tak, aby súd „určil“, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka č. XXXXXX -XXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, dňa 06.09.2012, avšak predmetnú žalobu súd neposúdil vzhľadom na vyššie uvedené ako žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP, teda určovaciu žalobu, kedy sa vyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ale ju posúdil typovo ako žalobu na plnenie,

resp. splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a/ CSP, kde sa nevyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu. Preto súd nemal dôvod zisťovať a vykonávať dokazovanie ohľadne procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP, lebo o takúto žalobu v konaní nešlo. Keďže išlo o žalobu o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a/ CSP žaloba žalobcu je procesne prípustná bez preukazovania naliehavého právneho záujmu.

27.Súd vo veci vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní. Svoju neúčasť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti súdneho konania a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, súd na základe uvedeného pojednával v súlade s dikciou § 180 CSP v ich neprítomnosti. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

28.Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že z rozhodovacej praxe súdov bolo ustálené, že charakterovo takéto dohody sú neplatnými právnymi úkonmi, nepoživajú právnu ochranu keďže sú spôsobilé obchádzať súdnu kontrolu pri výkone práv a z toho dôvodu im nemôže byť priznaná právna ochrana. Tým, že ide o vzťah spotrebiteľský tak ako to vo svojom uznesení, v ktorom sa zaoberal krajský súd neodkladným opatrením v súlade s rozhodnutiami vyšších súdov, jedná sa o spotrebiteľský spor, čiže o to skôr je potrebné poskytnúť žalobcovi právnu ochranu, ktorej sa inak domôcť nevie. Z toho dôvodu navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

29.Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 06.09.2012, v rámci ktorej poskytol žalovaný dlžníkovi (matka žalobcu) a žalobcovi ako spoludlžníkovi č. 1 v súlade so žiadosťou dlžníka podnikateľský úver vo výške 11.328,-Eur. Dlžník sa zaviazal splatiť veriteľovi úver v 48 mesačných splátkach vždy do každého 30. dňa v mesiaci vo výške 236,-Eur. V rovnaký deň došlo k podpisu Dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorej boli identifikované zmluvné strany a bolo dojednané, že žalovaný bude mať voči spoludlžníkovi, ktorý pristúpil na základe § 533 OZ k všetkým záväzkom (či už existujúcim, budúcim, alebo podmieneným záväzkom) dlžníka vyplývajúcej zo Zmluvy a spočívajúcich predovšetkým v povinnosti uhradiť žalovanému základný úver vo výške 11.328,-Eur, prípadne dlžníkovu všetky revolvingy, v príslušenstve úveru, v prípade uplatnených zmluvných pokutách a v ďalších prípadných pohľadávkach veriteľa. V čl. 2 strany dojednali Dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti identifikovaných v čl. 1, kedy zamestnávateľ dlžníka je povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 236,-Eur mesačne. Strany výslovne súhlasili s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške z akéhokoľvek dôvodu, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku a to na najvyššie prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní, dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí. Podľa čl. 3 sa strany dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť zamestnávateľovi písomne oznámi, že jej pohľadávky sú splatené. Podľa čl. 5, predmetná dohoda bola uzavretá na dobu do splatenia všetkých pohľadávok spoločnosti na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov a môže byť zrušená, či menená iba písomne dohodou oboch strán. Dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. (č.l. 25-29 a č.l. 9 spisu)

30.Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.11.2018 adresované spoločnosťou M., s.r.o. zamestnávateľovi žalobcu O. N., s.r.o., bolo tomuto oznámené, že ako zamestnávateľ spoludlžníka, je povinný v zmysle priloženej Dohody o zrážkach zo mzdy mu vykonávať zrážky zo mzdy. V žiadosti uviedol, že jeho pohľadávka ku dňu 15.08.2017 činí in summa 20.950,84 Eur. (č.l. 8 spisu)

31.Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom.

32. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 06.09.2012 je uzatvorená na osobitnej listine a nie ako súčasť hlavného zmluvného vzťahu - zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej toho istého dňa s totožným číslom medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným, prípadne ako súčasť všeobecných obchodných podmienok poskytovateľa úveru. Avšak len s ohľadom na túto skutočnosť nemožno mať automaticky za to, že bola naplnená zákonná podmienka individuálneho zmluvného dojednaní medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Z obsahu predmetnej dohody je zrejmé, že išlo o vopred dodávateľom pripravený formulár, do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje o spoludlžníkovi v nadväznosti na poskytnutý revolvingový úver, pričom z obsahu tejto dohody nevyplýva osobitná možnosť spoludlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie takejto dohody, prípadne možnosť poskytnutá v dodatočnej lehote vylúčiť právne účinky takéhoto dojednaní napríklad jednostranným odstúpením od dohody, prípadne inou formou upravená možnosť spotrebiteľa prijať či neprijať takúto dohodu, prípadne meniť obsah tejto dohody. Súd konštatuje, že z bodu V. tejto dohody naopak vyplýva striktné ustanovenie, že spoludlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. Z hľadiska takejto formulácie uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy je potom evidentné, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy skutočne nebola s ním individuálne dojednaná a nemal reálnu možnosť ju žiadnym spôsobom ovplyvniť. Bola mu daná na podpis v sérii dokumentov, pričom mu bolo iba ukázané, kde sa má podpísať, predložená v rovnaký deň ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k priamej naviazanosti dohody na zmluvu žalobca konštatuje, že subjektom ktorý má právo určovať výšku mesačných zrážok zo mzdy bude vždy žalovaný, v tomto zmluvnom vzťahu je evidentná jeho dominancia bez akejkoľvek kontroly, čo sa prejavilo aj v tom, že od zamestnávateľa žalobcu požaduje zrážky v celkovej sume o 100 % vyššej ako mu bola na základe zmluvy o úvere poskytnutá. Dôkazná povinnosť preukázania opaku je na žalovanom, súd v súvislosti s touto odvolacou námietkou poukazuje na zákonnú úpravu § 53 ods. 3 OZ, v zmysle ktorej je dôkazná povinnosť preukázania opaku záveru o tom, že zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, na dodávateľovi. Je tak možné konštatovať, že žalovaný ako dodávateľ v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, neprodukoval v konaní žiadne dôkazy ktoré by vyvrátili tvrdenia o mechanizme uzatvárania hlavného zmluvného vzťahu, ako aj na neho nadväzujúceho akcesorického zabezpečovacieho zmluvného vzťahu a preto súd prvej inštancie správne považoval dojednanie dohody o zrážke zo mzdy za neplatné, nakoľko nebolo so spotrebiteľom individuálne dojednané. Dojednanie, ktoré nebolo so spotrebiteľom vopred individuálne dojednané, je oprávnený právne posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým aj neplatnú len pokiaľ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Už samotné dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi nútené mimo jeho vôľu a mimo jeho vedomosť a ktoré zásadným spôsobom znevýhodňuje jeho postavenie v prípade ak sa dostane do omeškania s riadnym splatením úveru, možno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to výrazne v neprospech spotrebiteľa. Dohodou o zrážkach zo mzdy si veriteľ zabezpečil účinný právny nástroj na vymoženie si nároku voči dlžníkovi a to závislého výlučne len na jeho iniciatíve a jeho jednostranných tvrdeniach. Je na vôli veriteľa kedy a či vôbec predloží zamestnávateľovi dlžníka dohodu o zrážkach zo mzdy, navyše aj v akej výške bude tvrdiť že je potrebné zrážky vykonávať a najmä na vymoženie akej dlžnej sumy, pričom zrážky zo mzdy dlžníka musí zamestnávateľ vykonávať odo dňa predloženia dohody o zrážkach zo mzdy na základe nejudikovaného titulu. Dlžník nemá pritom možnosť vykonávaniu zrážok zabrániť inak, ako iniciovaním súdneho konania v ktorom prostredníctvom neodkladného opatrenia dočasne zabráni výkonu zrážok a následne je povinný v konaní vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy namietat platnosť a zákonnosť predloženej dohody o zrážkach z jeho mzdy. Až v konaní vo veci samej sa môže spotrebiteľ brániť právnym účinkom dohody a vykonávaniu zrážok z jeho mzdy a to tvrdením a preukazovaním, či takto uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy obstoje z hľadísk zákonných kritérií podľa ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (predovšetkým danosť vôľe a vedomosti dlžníka uzatvoriť takýto dvojstranný právny úkon, existencia jeho súhlasu a vôľe s vykonávaním zrážok) alebo či takúto klauzulu je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve; taktiež, že takáto dohoda je právnym prostriedkom veriteľa na vykonávanie núteného plnenia od dlžníka, na ktorý ale nemá veriteľ zákonný nárok. Všetky uvedené okolnosti potom nasvedčujú tvrdeniu, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore so spotrebiteľským právom (teda za predpokladu jeho nedojednaní individuálne, s možnosťou spotrebiteľa vylúčiť takéto dojednanie alebo ovplyvniť ho, bez náležitého a pre spotrebiteľa zrozumiteľného vysvetlenia a poučenia o dôsledkoch a zo zákona vyplývajúcich následkoch uzatvorenia takejto dohody) je jednoznačne zmluvným dojednaním spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to výrazne v neprospech spotrebiteľa, pretože

je spôsobilé zásadným spôsobom a v rozpore so zákonom zasiahnuť do jeho majetkových a osobných pomerov tým, že mu nie je umožnené v plnej miere disponovať so svojim príjmom plynúcim mu z výkonu zamestnania či povolania. Otázny je dostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa - žalobcu vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovaným. Súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy a s poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993, ako aj § 52 a nasl. OZ nemôže požívať právnu ochranu. Zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 01.04.2004 do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Zmluvné podmienky dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve sa môžu odchýliť od podmienok upravených v občianskom zákonníku len v prospech spotrebiteľa. Akákoľvek dohoda v spotrebiteľskej zmluve, ktorá zhoršuje postavenia spotrebiteľa alebo ktorou sa spotrebiteľ vopred vzdáva svojich práv, nie je možná. Spotrebiteľské zmluvy by mali byť vyvážené a nemožno akceptovať, aby spotrebiteľ mal menej práv ako dodávateľ. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a určil, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť dohodu odmietnuť, žalovaný nepreukázal, že žalobcu poučil o následkoch uzavretia dohody, že by dohodu s ním individuálne dojednal, veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu.

33. Súd, čo sa týka žalovaným namietanej miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu in hoc casu poukazuje, že s touto námietkou sa už vysporiadal v Uznesení č.k. XXCo/XX/XXXX zo dňa 25.06.2019 Krajský súd Banská Bystrica, pričom v konaní vo veci samej nebol preukázaný opak. Na zásadné odvolacie námietky žalovaného odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci je podstatou námietka žalovaného spočívajúca v tom, že žalobca ako spoludlžník zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX nie je spotrebiteľom, nakoľko pristúpil ako spoludlžník k záväzku výlučne obchodno-právneho charakteru, keďže podľa tvrdenia žalovaného bol revolvingový úver poskytnutý hlavnému dlžníkovi - D. E. - za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, t. j. na podnikateľský účel. Na uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd skonštatoval, že uvedené tvrdenie žalovaný nepreukázal, nakoľko Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXX-XXXXX je uzatváraná s fyzickými osobami na strane dlžníka a to: s D. E. ako dlžníčkou z úveru a Y. E., ako spoludlžníkom (č. 1), pričom samotná osoba dlžníka je označená menom fyzickej osoby, rodným číslom a bydliskom a nie je označená ako podnikateľský subjekt. Rovnaký záver možno konštatovať i smerom k spoludlžníkovi Y. E.. Neprehliadnuteľnou je i tá skutočnosť, ktorá preukazuje vlastné protirečenie žalovaného, keď z obsahu písomného oznámenia vykonaného spoločnosťou M., s.r.o. na základe plnej moci udelennej spoločnosťou PROFI CREDIT, s.r.o. nazvaného ako „Vykonania zrážok zo mzdy a iných príjmov - žiadosť“ zo dňa 15.11.2018, doručovaného zamestnávateľovi žalobcu, samotný zástupca žalovaného

ako veriteľa uvádza, že predmetnou Dohodou o zrážkach zo mzdy sa spoludlžník zaviazal zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere/pôžičke č. XXXXXX. I z uvedeného vyplýva, že sám žalovaný má za to, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi sporovými stranami má charakter spotrebiteľskej zmluvy a takto samotnú zmluvu označuje i v konaní s tretími osobami, napr. zamestnávateľom žalobcu. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru o charaktere zmluvy, ako zmluvy spotrebiteľskej, nakoľko z označenia zmluvných strán, ani z iných konkrétnych okolností nevyplýva, že by išlo o úver reálne slúžiaci na podnikateľský účel. Implementovanie textu o tom, že úver je poskytnutý na podnikateľský účel do ostatného formulárového a vopred pripraveného znenia zmluvy, je využitím možnosti veriteľa ako dlžníkovi znemožniť domáhať sa ochrany spotrebiteľa, nakoľko zo spotrebiteľskej ochrany sú vylúčené podnikateľské subjekty, pokiaľ čerpajú úvery na podnikanie. Predtlač úverovej zmluvy bez možnosti jej individuálnej úpravy pre dlžníka - bežnej fyzickej osoby, znamená podrobenie sa všetkým podmienkam veriteľa, teda akceptáciu celého obsahu zmluvy predtlačeného veriteľom, aj keď to nebolo úmyslom dlžníka (napr. brať úver ako podnikateľ na výkon svojho povolania, či podnikateľskej činnosti). Žalobca ako spoludlžník, a taktiež ani osoba dlžníka, nemohla ovplyvniť obsah úverovej zmluvy tak, ako to má na mysli § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., ktoré uvádza, že za individuálne zmluvné dojednania sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy a nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Žalovaný v danom prípade ako veriteľ - dodávateľ úveru - súdu žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal (okrem všeobecného predtlačeného textu v ostatnom obsahu zmluvy), že úver bol žalovaným poskytovaný a dlžníckou prijímaný na výkon podnikateľskej činnosti. V predmetnej veci je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Lučenec podľa § 19 ods. 1 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného, ktorý má sídlo na adrese 824 96 Bratislava, Pribinova 25. V zmysle uvedeného ustanovenia popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého bydliska žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor, alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Inter alia tvrdená okolnosť existencie právoplatného súdneho rozhodnutia je jednoznačne na prospech žalovaného, keďže si svoj nárok môže uplatňovať voči žalobcovi práve na základe ním uvádzaného titulu. Žalovaný súdu doložil Zmenkový platobný rozkaz č.k. XZm/XXX/XXXX-12 Okresného súdu Bratislava V., právoplatným a vykonateľným dňa 04.03.2014, v ktorom žalobcom voči dlžníkovi a žalobcovi in hoc casu, rozhodol o povinnosti týchto do 3 dní odo dňa doručenia rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 17.322,40 Eur spolu so 6,00 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy od 27.05.2013 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 57,74 Eur a náhradu trov konania vo výške 1.042,50 Eur. (č.l. 100 spisu)

34. Súd kladie akcent na tú skutočnosť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Pritom ide, okrem iného, aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

35. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

36. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

37. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať, aj bez návrhu, nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať, aj bez návrhu, súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

38. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 OZ aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

39. Dojednanie zrážok zo mzdy len na základe údajov zainteresovaného obchodníka, je osobitne závažné. Pre porovnanie súd dáva do pozornosti. § 12 rakúskeho zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zakotvuje zákaz postúpenia mzdy spotrebiteľa podnikateľovi za účelom uspokojenia či zabezpečenia (nesplatenj) pohľadávky podnikateľa.

40. Súd poukazuje, že zákonnou podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ani inej právnej normy, nie je uvedenie zamestnávateľa dlžníka v dohode. Uvedené by sťažovalo pozíciu veriteľa, keď pri každej zmene zamestnávateľa dlžníka by bolo potrebné uzatvárať novú dohodu o zrážkach zo mzdy, resp. minimálne dodatok k pôvodnej dohode o zrážkach zo mzdy. Rovnako právna úprava nebráni uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy za účelom zabezpečenia pohľadávky splatnej až v budúcnosti. Uvedené však nič nemení na skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok (nečestný poplatok, neprímeraná odplata), čo má za následok jej neplatnosť (§ 53 ods. 1 a ods. 5 Občiansky zákonník).

41. Ak dohodou o zrážkach je hoci len potencionálne možné vymôcť nečestné plnenie, tak táto dohoda v spojení práve s nečestnými klauzulami je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

42. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu, nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III ÚS 209/04).

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

XX.Vzhlľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.